

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6911210696
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6911210696.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, proti odporcovi G. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. Y. XX, okres E. F., prechodne bytom XXX XX T. L. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA, IČO: 42 260 086, so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, zastúpeného HKP Legal, s. r. o., IČO: 36 727 334, so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, o zaplatenie 1.605,04 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 23. 08. 2012, č. k. 6C/58/2012 - 60, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal, m e n í tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Spotrebiteľskému združeniu OSA, IČO: 42 260 086, Fedinova 9, Bratislava trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 210,93 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu HKP Legal, s.r.o., IČO: 36 727 334, vedený v Z. banka, a.s., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Spotrebiteľskému združeniu OSA, IČO: 42 260 086, Fedinova 9, Bratislava trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 29,29 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu HKP Legal, s.r.o., IČO: 36 727 334, vedený v Z. banka, a.s., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zrušil platobný rozkaz vydaný pod č. k. 3Ro/760/2011 - 28 zo dňa 21.02.2012, konanie vo veci zastavil. Zároveň upravil Daňový úrad v Bratislave vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 58,37 eur po právoplatnosti tohto rozhodnutia. O trovách rozhodol tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 3Ro/760/2011 - 28 zo dňa 21.02.2012, ktorý nebolo možné odporcovi doručiť do vlastných rúk.

Podaním doručeným súdu dňa 16.05.2012 do konania na strane odporcu vstúpil ako vedľajší účastník Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom v Bratislave, ktorý zároveň vzniesol námietku premlčania a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uplatnil náhradu trov konania, ktoré podaním doručeným súdu dňa 28.06.2012 vyčíslil v sume 261,31 eur.

Navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 24.07.2012 zoberal návrh na začatie konania späť a žiadal, aby súd konanie vo veci zastavil.

Súd podľa § 96 ods. 1 O. s. p. konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p., pričom zohľadnil procesné zavinenie navrhovateľa na zastavení konania, ale keďže odporca trovy konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a žiadne trovy mu ani nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal náhradu trov preto, lebo nepovažoval trovy konania vedľajšieho účastníka, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, za účelné pre uplatňovanie alebo bránenie práva odporcu. Právnu pomoc spotrebiteľom fakticky poskytuje advokát a nie občianske združenie - keďže občianske združenie na plnenie svojho poslania potrebuje pomoc advokáta, nie je možné na to vynaložené náklady považovať za účelné v tom zmysle, ako túto účelnosť chápe ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v občianskom súdnom procese.

Proti rozhodnutiu sa odvolal vedľajší účastník. Rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka žiadal zmeniť tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Namietal, že konanie bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, potom trovy treba posudzovať podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p., pretože nebolo preukázané, že by odporca svojím správaním zapríčinil späťvzatie návrhu. Na druhej strane navrhovateľ vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia návrh v celom rozsahu späť, čím procesne zaviniť zastavenie konania.

Vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu. Navrhovateľ až po vznesení námietky vedľajšieho účastníka a oboznámení sa s obsahom jeho vyjadrenia k žalobe zoberal návrh v celom rozsahu späť, čo svedčí o tom, že vstup vedľajšieho účastníka do konania naplnil svoj účel, teda ochranu práv žalovaných spotrebiteľov. Preto podľa § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p. mal súd vedľajšiemu účastníkovi priznať náhradu trov konania.

Vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa právne zastúpiť advokátom, takýto názor okresného súdu odporuje zákonom SR a taktiež predpisom EÚ.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ. Napadnutý výrok o trovách konania navrhol podľa § 219 O. s. p. potvrdiť ako vecne správny. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 51,98 eur.

Cieľom združenia, v tomto prípade Spotrebiteľského združenia OSA, je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, ich zastupovanie v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Podľa navrhovateľa vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, pretože má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z.. Navrhovateľ je toho názoru, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. uznesenie okresného súdu v napadnutej časti, vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa § 220 O. s. p. zmenil. V ostatnej časti uznesenie okresného súdu nie je dotknuté.

V zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom.

Teda tak ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo garantované ústavou využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje O. s. p..

V ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Z ustanovenia § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie.

V zmysle ustanovenia § 24 O. s. p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

V zmysle § 25 ods. 1 O. s. p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Z citovaných ustanovení teda vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by takéto právo vedľajší účastník nemal.

Navrhovateľ využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, poukazujúc na to, že takéto trovy nie sú účelné. Z argumentácie navrhovateľa možno nadobudnúť dojem, že navrhovateľ chce pre seba získať výhodnejšie postavenie v konaní, keď je zastúpený advokátom, pričom argumentuje tým, že vedľajší účastník je združením založeným za účelom ochrany spotrebiteľov a len združenie má právo v konaní tohto spotrebiteľa zastupovať. Odvolací súd však zdôrazňuje, že v danom prípade treba rozlišovať vzťah medzi navrhovateľom a odporcami a vzťah vedľajšieho účastníka k odporcom, ako aj k jeho právu nechať sa zastúpiť v konaní advokátom. Zároveň treba poukázať aj na novelizované znenie ustanovenia § 137 O. s. p., keď O. s. p. pod trovy konania zahŕňa okrem iného aj náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Odvolací súd zároveň poukazuje na rozhodnutie, a to rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22. 12. 2010 vo veci C-279/09, ktoré cituje vedľajší účastník vo svojom odvolaní, pričom odvolací súd z daného rozhodnutia vychádza a akceptuje ho. Aj napriek danému rozhodnutiu odvolací súd však zdôrazňuje, že vnútroštátne predpisy dostatočne upravujú právo vedľajšieho účastníka na zastúpenie a žiadnym logickým dôvodom nemožno vyvodiť, prečo by takéto právo vedľajšiemu účastníkovi, ktorý má rovnaké postavenie ako iní účastníci konania, nemalo byť priznané. Z Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, že takéto právo vedľajšieho účastníka by bolo vylúčené.

Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ zobral bez udania dôvodu návrh späť potom, čo vedľajší účastník vo vyjadrení k návrhu na začatie konania argumentoval voči nároku uplatňovanému navrhovateľom a vzniesol námietku premlčania.

Z procesného hľadiska preto platí, že zastavenie konania zaviniť navrhovateľ a pri rozhodovaní o trovách konania je potrebné aplikovať ust. § 146 ods. 2 prvej vety O. s. p., ktoré ustanovenie predstavuje špeciálnu úpravu pred ustanovením § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. Súd je povinný skúmať pri rozhodovaní o trovách konania, či nie sú splnené podmienky na aplikáciu daného ustanovenia, čo v danom prípade zo strany okresného súdu sice splnené bolo, avšak okresný súd dospel k nesprávnemu záveru, keď vyslovil, že náhrada trov vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Pre rozhodnutie o trovách konania v takomto prípade nie je podstatný výsledok sporu a aj keď citované ustanovenie nič nehovorí o účelnosti trov, aj v takomto prípade súd posudzuje účelnosť trov. A ako je uvedené už vyššie, v rozpore s platnou

právnou úpravou je argumentácia okresného súdu, že ak vedľajší účastník využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, že takéto trovy nie sú účelné.

Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou vedľajšieho účastníka uvedenou v odvolaní, ktorá je zhodná so všetkými doterajšími jeho odvolaniami, ktoré rozhodujúci senát riešil. Rovnaká je aj argumentácia navrhovateľa vo vyjadrení k tomuto odvolaniu, čo iste je obidvom stranám sporu veľmi dobre známe, keďže ide o veľké množstvo rozhodnutí, ktoré navyše sú uverejnené aj na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR. Je kontraproduktívne bližšie opakovať argumenty obidvoch účastníkov konania, ktoré sú totožné.

Z hľadiska aplikácie ustanovenia § 146 ods. 2 je nepochybné, že vedľajší účastník má nárok na náhradu trov konania v zmysle citovaného ustanovenia, navyše, z obsahu spisu je zjavné, že k späťvzatiu návrhu na začatie konania nedošlo z dôvodu, ktorý by navrhovateľ ozrejmil, preto sa možno domnievať, že sa tak stalo z dôvodu námietok vyslovených vedľajším účastníkom vo vyjadrení k žalobe. Vstup vedľajšieho účastníka do konania nebol preto bezúčelný a patrí mu náhrada trov konania, pretože aj vedľajší účastník má rovnaké práva ako každý účastník sporu, môže sa dať zastupovať advokátom, z hľadiska rovnosti zbraní je potrebné na túto skutočnosť prihliadnuť a nie je žiadny dôvod na to, aby súd právo na zástupcu posudzoval u navrhovateľa inak ako u vedľajšieho účastníka, ako to nesprávne urobil v danom prípade aj okresný súd.

Preto odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách prvostupňového konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu zmenil a priznal mu náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vypočítaných podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení účinnom do 30.06.2013 a to celkom vo výške 210,93 eur v zložení: odmena za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a)) a vyjadrenie k žalobe z 16.05.2012 resp. 27.06.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b)) - za každý úkon odmena po 80,26 eur (tarifná odmena za zastupovanie v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. vychádza z hodnoty sporu 1605,04 eur bez príslušenstva) + 2x režijný paušál po 7,63 eur (ako advokát uplatnil), spolu 175,78 eur čo je daňový základ pre výpočet dane z pridanej hodnoty (v sadzbe 20 % t.j. 35,15 eur), ktorá v tomto prípade advokátovi taktiež patrí, pretože preukázal že je platiteľom tejto dane. Obidva uplatnené úkony odvolací súd považuje za účelné.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, a to odvolanie. Predmetom odvolacieho konania ale nebola suma o zaplatenie 1.605,04 eur, ktorá predstavovala základ pre výpočet trov v prvostupňovom konaní, ale odvolací súd sa zaoberal len nárokom na náhradu trov a jeho výšku. Preto tarifná hodnota veci v odvolacom konaní predstavuje sumu 261,31 eur, z ktorej v súlade s § 10 ods. 1 cit. vyhlášky patrí odmena za jeden úkon právnej služby 16,60 eur a v súlade s ust. § 16 ods. 3 patrí režijný paušál vo výške 7,81 eur, spolu trovy odvolacieho konania 24,41 eur, čo je daňový základ pre výpočet dane z pridanej hodnoty (v sadzbe 20 % t.j. 4,88 eur). Trovy odvolacieho konania vrátane DPH sú 29,29 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.